

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Micháliku, JUDr. Petra Krajčoviča, JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 17. septembra 2014 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **J. Š.** vedenej na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB - 4 T 13/2009, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **J. Š.**, zastúpený JUDr. I. H., advokátom v T., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. marca 2012, sp. zn. 5 To 2/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného **J. Š.** **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „Špecializovaný trestný súd“) z 28. novembra 2011, sp. zn. BB - 4 T 13/2009, bol obvinený **J. Š.** uznaný za vinného z pokusu obzvlášť závažného zločinu subvenčného podvodu podľa § 14 ods. 1, § 225 ods. 1, ods. 6 písm. a) Tr. zák. a pokusu zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 14 ods. 1, § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 15. júna 2004 podal na Odbore štrukturálnych fondov Národnej agentúry pre rozvoj malého a stredného podnikania v B. žiadosť o poskytnutie nenávratného finančného príspevku, financovaného z prostriedkov Európskeho fondu sociálneho rozvoja a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, na projekt „Dostavba polyfunkčného objektu a modernizácia," realizovaný v obci R., kde deklaroval úmysel modernizovať, dostavať administratívnu časť objektu, hoci táto už bola v čase podania žiadosti dokončená

a pred kolaudáciou. V podanej žiadosti taktiež predstieral, že je vlastníkom celého objektu, hoci majetkové vzťahy k tejto nehnuteľnosti neboli vyjasnené, zároveň po uzatvorení dohody o poskytnutí nenávratného finančného príspevku predstieral realizáciu výberového konania v dňoch 16. marca 2006 a 17. marca 2006, pričom k vyplateniu sumy 651.896,48 Eur (19.639.033,30 Sk), z prostriedkov Európskeho fondu sociálneho rozvoja a sumy 558.768,41 Eur (16.833.457,20 Sk), zo štátneho rozpočtu Slovenskej republiky nedošlo iba pre okolnosti nezávisiace od jeho vôle.

Špecializovaný trestný súd za tieto trestné činy uložil obvinenému J. Š. podľa § 225 ods. 6 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. c), § 41 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov, na výkon ktorého podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. obvineného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia; zároveň súd podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil obvinenému ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Rozsudok Špecializovaného trestného súdu nadobudol právoplatnosť 1. marca 2012, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 5 To 2/2012, odvolanie obvineného J. Š. podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Odpis uznesenia odvolacieho súdu bol doručený obvinenému a jeho obhajcom 27. apríla 2012, resp. 26. apríla 2012 (č.l. 2116, zv. 9).

Špecializovaný trestný súd predložil 14. apríla 2014 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený prostredníctvom obhajcu 21. februára 2014 na Špecializovanom trestnom súde proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. marca 2012, sp. zn. 5 To 2/2012. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Obvinený v podanom dovolaní namietal, že skutok popísaný v obžalobe sa nestal, čo vyplýva aj z dokazovania, ako aj zo skutočnosti, že konajúce súdy v odôvodnení rozhodnutí konštatovali, že „stavba už bola dokončená“, napriek tomu, že neexistuje kolaudačné rozhodnutie a v právoplatnom rozhodnutí Okresného súdu Skalica z 3. decembra 2009, sp. zn. 2 C 63/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave

z 19. októbra 2010, sp. zn. 9 Co 34/2010, o určení vlastníctva práve k predmetnej stavbe, sa vo výrokovej časti uvádza a potvrdzuje, že ide o rozostavanú výrobnú halu a administratívnu budovu. Predmetné rozhodnutia preukazujú skutočnosť, že obvinený sa nedopustil konania, ktorým mal uviesť iného do omylu za účelom vylákania príspevku zo štátneho rozpočtu tým, že deklaroval vlastníctvo k predmetnej rozostavanej stavbe, pretože na základe zmluvy o dielo, zaplatení časti finančných prostriedkov a odstúpenia od tejto zmluvy sa oprávnené domnieval, že je vlastníkom nehnuteľnosti. Táto skutočnosť sama o sebe vylučuje úmysel obvineného uvádzať nepravdivé skutočnosti, resp. uviesť niekoho úmyselne do omylu.

V ďalšej časti dovolania obvinený upozornil, že v rámci stavebnej časti projektu nepodal žiadosť o platbu, a teda nemohlo dôjsť k naplneniu zákonných znakov uvedených trestných činov, pričom v tomto smere absentuje úmysel a pohnútky obvineného naplniť znaky skutkových podstát uvedených trestných činov, pretože z podmienok poskytnutia finančných prostriedkov a aj podpísanej dohody vyplývalo, že tieto finančné prostriedky mali byť priamo poukávané dodávateľom stavebnej časti, resp. strojného zariadenia bez akejkoľvek možnosti ich čerpania obvineným ako podávateľom.

V súvislosti s podaným dovolaním poukázal na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a v tomto smere najmä na zásadu rovnosti občanov pred zákonom, na právo na súdnu alebo inú právnu ochranu a na právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia.

Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd zrušil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. marca 2012, sp. zn. 5 To 2/2012, v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 28. novembra 2011, sp. zn. BB – 4 T 13/2009, a podľa § 388 ods. 1, ods. 2 Tr. por. prikázal Špecializovanému trestnému súdu, vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť; súd navrhol tiež, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 381 ods. 4 Tr. por. vzhľadom na zdravotný stav dovolateľa prerušil výkon trestu odňatia slobody až do rozhodnutia o dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 a ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne

po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Na vysvetlenie tohto záveru treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať len, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. **Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.**

Namietanie iných skutočností, ako spochybňovanie vyhodnotenia vykonaného dokazovania, iné hodnotenie skutku (otázka určenia vlastníctva k predmetnej stavbe, kolaudačné rozhodnutie, absencia žiadosti o platbu ohľadom stavebnej časti projektu) predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku nepripúšťa. Skutkové zistenia (v tomto smere aj hodnotenie vykonaného dokazovania) súdov prvého a druhého stupňa sú pre dovolací súd záväzné a tento nemôže na nich nič meniť. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na revíziu skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania

je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, prípadne korigovať len odvolací súd.

Záver o tom, či je preukázané zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme, tak ako namietal obvinený, podľa ktorého mu nebol preukázaný úmysel a pohnútká, je síce záverom právnym, avšak ten sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Dovolací súd nezistil dôvod na pochybnosti o správnosti právneho názoru súdu prvého i druhého stupňa v tomto smere.

Najvyšší súd preto konštatuje, že v dovolaní nebol splnený dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd považuje za potrebné na záver v súvislosti s argumentáciou obvineného týkajúcu sa jeho „porušeného práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia“ uviesť, že súčasťou práva na spravodlivý proces je skutočne i právo obvineného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Na druhej strane nie je možné uvedené právo vykladať tak, že zaručuje právo obvineného na také rozhodnutie súdu, ktoré zodpovedá jeho predstavám. Napokon aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach uvádza, že uvedené právo nespočíva v tom, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Odpoveď treba dať iba na tie argumenty, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, ktoré zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia; toto sa preskúmava v odvolacom konaní. Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka konania na spravodlivé súdne konanie. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne a právne závery súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že v posudzovanej veci podané dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, najvyšší súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného J. Š. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 17. septembra 2014

JUDr. Milan Lipovský
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Kristína Cíchová